

INSTYGUJĄCY (8) *part praes act*

instygujący (7), **instygując** (1) *GórnRozm.*

-ti- (5), -ty- (3).

sg *m N* instygując (1). \diamond *D* instygującému (1). \diamond *I* instygującym (1). \diamond *f D* instygującej (5).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *praw. Oskarżający, skarżący* (7) : ielt y v nas dofyć tych rzeczy/ o ktore Stároftá gdyby nie był kto inftyguiąc/ czynić powinien. *GórnRozm C3.*

Wyrażenie: »strona instygująca« = pars instigans JanStat (5): Którý winy połowicá Woiewodzie/ á połowicá ltronie inftiguiący przyść ma. SarnStat 270 [idem] 292, 267, 271, 1229.

a. *W funkcji rzeczownika (1) : Którý [winy] połowicá Woiewodzie álbo Podwoiewodzemu álbo fędziému/ á druga połowicá inftyguiącému [instigatori JanStat 1128] ma lie doftác. SarnStat 263.*

2. *Podburzający, podszczuwający [na kogo] (1) : niewiem z iákim sumnieniem [X. K.]/ będąc tak krwie niewinnych owieczek Chriftułowych prágnącym/ y tak gorliwie y všilnie ná nie inftyguiącym/ [...] y onych potępiájącym/ [...] mogłby ábo śmiał by to łobie przyczytác: iż ielt lynem Bozym CzechEp 21.*

Synonimy: 1. oskarżający, skarżący: 2. poduszczający.

Cf INSTYGATOR, INSTYGOWAĆ